

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1242579/2

בבית הדין הרבני האזורי רחובות

לפני כבוד הדיינים:

הרב יהודה שחור - אב"ד, הרב יאיר לרנר, הרב ירון נבון

התובע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד גיל גייר)

נגד

הנתבעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד שי זילברברג)

הנדון: תביעת גירושין וכתובה באישה שקיימה יחסי אישות עם גברים זרים בנוכחות בעלה

פסק דין

בפני ביה"ד תביעת הבעל לגירושין, ומאידך גיסא תביעת האשה לכתובה.

רקע עובדתי

הצדדים נישאו זה לזה בשנת 2001, כדמו"י.

תחת החופה התחייב הבעל בכתובה בסך בכתובה הוא 360,000 ש"ח.

בתאריך 7/9/2020 הגיש הבעל תביעת גירושין.

בכתב התביעה הציג הבעל את עילותיו לגירושין.

לדבריו, האשה חיה חיי אישות עם גבר גרוש.

עוד טען הבעל טענות נוספות לגירושין. לדבריו, האשה הייתה מזניחה את הבית, היו מריבות על רקע שמירת שבת וחינוך הילדים, האשה אינה שומרת טהרת המשפחה - חוץ מפעם אחת שטבלה במעיין, וכן הייתה מקללת אותו קללות והתבטאויות קשות.

האיש מציין שהכיר אשה שאוהבת אותו ומכבדת אותו וכי יש להם בת משותפת.

הבעל תובע לחייב את האשה להתגרש כי היא חוטאת בגילוי עריות, וכן כי היא עוברת על דת משה ודת יהודית.

עוד מבוקש לפסוק כי לנוכח הנ"ל האשה הפסידה את כתובהה.

מאידך גיסא, הגישה האשה ע"י ב"כ בתאריך 10/6/2021 כתב תביעה לתשלום כתובה.

לדבריו, הבעל היה בוגד באשה עם נשים אחרות. הבעל חי כיום עם אשה אחרת, במגורים משותפים, ולהם (לבעל ולאשה האחרת) ילדים משותפים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לדברי האשה הבעל כפה עליה מפגשים עם גברים אחרים, ואף הנציח זאת. עוד טענה האשה כי הבעל הודה שהיו לו יחסים עם גברים אחרים.

האשה תובעת לחייב את הבעל בכספי הכתובה, וטענתה, כי הטעם שאשה שזינתה מפסידה את כתובתה הוא משום שמעשיה גרמו לה להיאסר, מה שאין כן בנדון זה שהבעל גרם לכך שאשתו תקיים יחסים עם גברים זרים ואף נכח בהם, ואם כך הוא גרם לה להיאסר. לכן טוענת האשה כי היא לא הפסידה את כתובתה.

בפני ביה"ד התקיימו כמה דיונים, כדלהלן:

בתאריך 15/11/20 התקיים דיון ראשון. בפתח הדיון הצדדים הצהירו הצדדים שהם גרים בנפרד כ 5 שנים. הבעל ביקש להתגרש. האשה לא ביקשה שלום בית, אך סירבה להתגרש עד להחלטה בנושאים הרכושיים. וכך נכתב בפרוטוקול:

"ביה"ד: אתה הגשת תביעת גירושין, אתה רוצה להתגרש?

הבעל: כן.

האשה: כרגע אני לא מעוניינת להתגרש כי יש לנו דיון על רכוש שלא נפתר עדיין.

ביה"ד: את רוצה שלום בית?

האשה: לא.

ביה"ד: רק את לא רוצה להתגרש עכשיו כי יש בעיות רכושיות?

האשה: כן."

הבעל סיפר שיש לאשה מערכת זוגית עם חבר, גרוש עם 3 ילדים.

ב"כ האשה הכחיש זאת וטען כי אין עילת גירושין, עם זאת מבקש לדון על הכתובה.

"ב"כ הבעל: שלום בית לא יהיה... לגירסה של מרשי מכיון שיש גבר נוסף יכול להיות פה גם חשש ממזרות.

הבעל: מערכת היחסים הייתה די קשה וסוערת... המון ריבים, צעקות, התרחקנו, ב 2015 היה פיצוץ... שנינו היינו מסורתיים. חזרתי בתשובה בשלבים, ...התחילו ריבים על המון דברים, שבת, נקיון, כסף, ...היינו גם ביעוץ...

האשה: היו לנו חיי נישואין... הסיבה לפרידה קשורה... עניין של בגידות שאני לא יכלתי לשאת את זה... לא הדת, לא הניקיון... זה בגידות... בהמשך לא ישן איתי במיטה, הוא התרחק ממני... היו יחסי אישות אבל הקירבה הרגשית התחילה להתרחק... בערך שנה לפני, כבר ב 2014, הוא עזב את חדר השינה.

ב"כ הבעל: ...לאור הדברים שאנחנו שמענו בוודאי שאין טעם לעכב את הגט ...

ב"כ האשה: לכן אני מבין את הדחיפות... אנחנו אומרים צריך להכריע את הדברים כמכלול...

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

כתאריך 24/2/21 התקיים דיון חקירות, אליו הופיעו הצדדים וב"כ. להלן מפרוטוקול

הדיון:

ב"כ האשה חוקר את הבעל:

...אני הבנתי שאתה טוען שלאשה יש קשר זר עם אדם במשך שנה?

הבעל: יותר, הרבה יותר, ...

ב"כ האשה: תאשר לי שאתה בזוגיות עם ד' כבר 4 שנים?

הבעל: קרוב לשלוש וקצת...

ב"כ האשה: תאשר לי שלפני שהיה לך קשר עם ד' היה לך קשר עם אנשים אחרים?

הבעל: כן, לפני שלש שנים וחצי...

ב"כ האשה: לפני זה לא היה לך עוד אף אחד או אף אחת?

הבעל: היתה לי מישהי לזמן קצר...

...

הבעל: ודאי שאני כבר מנסה ממנה גט שנים, האשה מתעללת בי... בצע כסף.

ב"כ הבעל חוקר את האשה:

מדוע לא לתת גט לאדון, למה לעגן אותו?...

האשה: ...כרגע לא קורה, שוב כי אנחנו במהלך בעיצומו של תהליך... ואני לא יודעת מה קורה עם המזונות, עם הבית, עם מקום העבודה שלי, הוא מציף בי את כל התקופה הקשה שעברתי איתו... היה לי חסימות מעיים... הוא אמר לי די עם ההצגות שלך... הייתי במערכת זוגית... נבגדתי...

...

האשה: אני טוענת שהוא בגד בי ואני לא בגדתי בו,

ב"כ הבעל: ואת כיום מצויה בזוגיות כל שהיא?

האשה: לא.

ב"כ הבעל: מרשי ציין שם של אדון בשם ר'... שהוא פגש אצלך בבית, היו דברים מעולם?

האשה: מדובר במכר שלי...תלמיד שלי,

ב"כ הבעל מציג צילומים לביה"ד.

האם זה הקשר הידידותי עם תלמידים?

האשה...אנחנו לא בקשר רומנטי, הוא תומך בי מאד, יש בינינו יחסי קירבה,

...

האשה: ישנתי אצל חברים בקיבוץ...וגם היו כמה לילות אצלו בבית, ...היו יחסי קירבה,

ב"כ הבעל: יחסי אישות?

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

האשה : לא.

האשה : הוא גרוש.

ב"כ הבעל : יש לי ראיות... אין לי בעיה שהצד השני יראה אותם ויחליט בעצמו... האם הם עומדים על כך שלעכב את הגט ועל תביעת הכתובה ...

האשה : אני רוצה לראות את הראיות.

הצדדים יצאו החוצה וחוזרים.

האשה : מה שהם הציגו פה זה תמונות שביום בהיר אחד הוא בא ואמר לי שיש לו נטיות כלפי המין השני, שהוא נמשך לגברים... הלכתי איתו... הלכתי איתו למקומות שהוא ביקש, זה היה שנה או שנתיים קודם שנפרדנו, וזה היה בהסכמה, אבל לא בשום אופן לא היה משהו שהייתי עושה מרצוני החפשי...

הבעל : ...היו מפגשים בשנת 2015... של תשמיש... שני מפגשים... לא הסכמה, זה היה מצב של נישואין מפורקים...

ביה"ד : מי קבע את הפגישות?

הבעל : אני קבעתי... את הרעיון היא העלתה...

...

הבעל : לא היה לי שום יחסים רומנטיים עם גברים..."

דיון נוסף התקיים בביה"ד בתאריך 14/6/21.

בתחילת הדיון ניסה ביה"ד, בהסכמת ב"כ הצדדים, לנהל משא ומתן, אך ללא הצלחה. משכך, עבר הדיון לחקירת האשה :

ב"כ הבעל : טענת בתביעה שנכפה עלייך לקיים את היחסים הללו, אני רוצה שתתארי את הכפיה, את היחסי אישות עם גברים אחרים,

האשה : קודם כל הוא יום אחד בא ואמר לי שהוא מנהל קשר עם בחור, ואז הוא אמר שהוא רוצה לממש את זה, ואז הוא ביקש ממני שאני אצטרף. מערכת היחסים הפוגענית שהייתה בינינו לא היתה לי קלה... וסיימתי אותה כמעט על שולחן הניתוחים... יש לי ידיד מקיבוץ... מידי פעם ישנה אצלו... יחסים קרובים...

...

ב"כ הבעל : הזמנתם נשים או גברים?

האשה : רק גברים, כי הוא אהב לראות את זה עם גברים, הוא הזמין גברים..."

בתאריך 17/11/21 – התקיים דיון נוסף :

ב"כ הבעל : בחקירה שלך... נטען של כל כך מפריע לך העניין שלגברת יש בן זוג, מה העמדה שלך לגבי זה ?

הבעל : זה דבר שמצער אותי מאד, ...ודאי שזה מפריע קשות ומעציב מאד...

ב"כ האשה : ...הוא חי עם אשה זרה, הביא איתה שני ילדים, ...

...

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"כ האשה: ...ובעצם המחלוקת בין הצדדים היא האם המעיין חילופי זוגות שנעשו על ידם היו בהסכמה, כמו שטוען הבעל, או שהיו כמעט בכפיה על מרשתי, זו המחלוקת, זה משהו שקשה למצוא ראיות לפני שבע שנים, ...לפני זמן לא ארוך, היא מצאה טלפון ישן, הוא לא עובד, ...זה דברים שלוקחים זמן... אנחנו מבקשים שתינתן לנו עוד הזדמנות להוכיח,

ב"כ הבעל: ...אני חושב שחמשה חודשים זה זמן שהוא די והותר לדברים שלמעשה אמורים להיות קיימים כבר משנת 2015, ...

ביה"ד: יש מחלוקת בין ב"כ הצדדים האם לאפשר לב"כ האשה... להביא הוכחות?"

בהמשך הדיון ביה"ד דן בנושא משמורת הקטינים ...

בתאריך 23/5/22 התקיים דיון נוסף בביה"ד, אליו הוזמן עד למתן עדות בפני ביה"ד.

ביה"ד: את מי מביניהם הכרת קודם?

העד: קשר נוצר קודם כל עם הבעל קשר וירטואלי,

ב"כ האשה: מאיפה הקשר הווירטואלי?

העד: וואלה צ'ט,

ב"כ האשה: ומה היתה תכלית הצ'ט הזה?

העד: הרבה שימושים לפחות לפי ההיכרות שלי עם הבעל, אני חיפשתי להצטרף לזוג למטרות של מין, וזה נראה שזה מה שהצד השני גם חיפש,

....

העד: השיחה התגלגלה בצורה כזו שבאמת הבנתי שזה זוג נשוי, ואז בעצם נאמר לא זוכר כרגע איך שהוא היה רוצה שהם היו רוצים להיפגש עם זוג למטרת גבר שיקיים יחסים עם ש' (האשה) בנוכחותו, ...

ב"כ האשה: ...השיחה שלך היתה עם מי?

העד: רק עם הבעל, ...

העד: גם אני הייתי נרגש מהסיטואציה, ...פתחתי להם את הדלת, הם הגיעו אלי לדירה, ...שתינו קצת... כלומר הבעל היה על הספה בכורסא נפרדת, ואני והאשה על ספה ביחד, ...

העד: ...אבל אני דיברתי עם הבעל, כל הקשר שלי והאינטראקציה היה עם הבעל, זה היה ממקום שהוא רוצה לראות ולקחת חלק, אבל שהאשה כלומר מודעת לזה, ...

העד: היה ברור לכולם המטרה שלשמה התכנסנו, אבל לא באנו וישר מורידים בגדים ונכנסים למיטה... ומשם העניין התגלגל...

ב"כ הבעל: וכאשר אתה שכבת עם הגברת אתה התרשמת שהיא בסדר עם זה, או שחלילה נראית שהיא נכפית לזה או לא מעוניינת?

העד: לא הרגשתי שהיא נכפית לזה,

ב"כ הבעל: זאת אומרת שהרושם שאתה לפחות קיבלת שהדברים הם ברצון ובצורה נעימה ורצויה?

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

העד: כן,

ב"כ הבעל: לא אלמנט שמישהו מכריח משהו אחר, נכון?

העד: כן,

ב"כ הבעל: אני רוצה עוד פעם אחת להדגיש את הנקודה הזו, כי זה מאוד חשוב לי, אתה בטוח שלא היה שום כפייה, התרשמת שהגברת נהנית, ושאתה נהנה וכולם בסדר?

העד: אני לא יכול להגיד אם היא נהנתה או לא, אבל אני יכול להגיד שהאווירה היתה נעימה ולא נראה שמישהו כפה על מישהו לא היה אוירה של כפייה,

....

ב"כ הבעל: היו עוד מפגשים לאחר מכן?

העד: היה עוד מפגש אחד, ... שרצינו לשחזר את זה שוב... ואז כשנפגשנו זה היה משהו כמו שנה אחרי, הם באו אלי שוב לדירה אחרת, גם שם היה פחות או יותר אותו ריטואל, ישבנו קשקשנו ועברנו למיטה,

ב"כ הבעל: כשנפגשתם בפעם השניה הרגשת שהגברת באה בחוסר רצון או כפייה?

העד: לא,

...

העד: ממה שאני הרגשתי שניהם באו ברצון,

ב"כ הבעל: זאת אומרת אוירה נינוחה?

העד: כן.

ביה"ד: היה עוד מפגשים?

העד: לא. רק שניים.

ביה"ד: ואחרי המפגש השני המשיך קשר טלפוני עם האיש?

העד: היו כמה תכתובות בעיקר במיילים זה לא היה משהו מאוד תדיר, ואז זה נפסק, אחרי כמה זמן.

ב"כ האשה: אחדד שאלה או שניים. בשיחות שהיו לכם הנוספות עם ע' (הבעל) זה היה שיחות גם עם אופי מיני או שדיברתם דברים אחרים?

העד: חלקם היו בעלות אופי מיני שקשורים אלי ואליו.

ב"כ האשה: מה ע' (הבעל) אמר בנוגע אליו?

העד: אני באמת לא זוכר כרגע.

ב"כ האשה: לגבי הרצון של ש' (האשה), זה לא דין פלילי פה אף אחד לא אומר שהיה בכפייה מצידך. עדיין אתה חושב במפגש היה איזה שהוא הבדל בין רצונות של הצדדים?

העד: במפגש הראשון אני לא חושב שהיה איזה שהוא הבדל, זה היה ממש אורגני והתגלגל בצורה מאוד טבעית שקורה.

ב"כ האשה: קודם אמרת שע' (הבעל) היה מאוד נלהב.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

העד: את ש' (האשה) לא הכרתי לפני, ראיתי רק כשדפקו אצלי בדלת בדירה. ולכן אני לא יכול לדעת כלומר אם משהו נכפה או מי היה נלחץ יותר, זה היה נראה רצון משותף של שניהם.

ב"כ האשה: על ע' (הבעל) לא היה לך ספיקות.

העד – כן. כי עם ע' (הבעל) הייתי בקשר לפני כן.

...

ב"כ האשה שואלת את האשה: חשבת שזה אסור?

האשה: לא, ...חשבתי שמהו בי לא בסדר, וכל מה שרציתי זה לרצות אותו... וכל הזמן הרגשתי שאני לא מספיק טובה בשבילו, וכשהוא הציע אז העמדתי פנים שאני כן רוצה כדי כן לרצות אותו... הוא לא כפה את עצמו וזה היה בהסכמה... אבל תחת איזה שהוא ניתוק שעשיתי עם עצמי... שום דבר שם לא היה לא בהסכמה...

ביה"ד: אחרי מה שאת אומרת, זה היה בפעם הראשונה, ... אבל עברה שנה ואיך הסכמת למפגש השני?

האשה: זה נמשך על פני תקופה ארוכה, זה היה בהסכמה, ...

...

ב"כ האשה: ...בא הבעל ואומר לאשתו תשכבי עם מישהו אחר כי אני רוצה את זה, לוחץ עליה מאוד,

ב"כ הבעל: ...להגיד שיש פה כפייה כזו? בשום פנים ואופן לא, איך הדבר ייתכן? על רקע התיאור של הדברים, גם האשה לא טענה שיש פה כפייה, ...

ב"כ האשה: לגבי הטענה, יש לחץ ויש כפייה, ...ויש לחץ קצת פחות מזה, וזה מה שהיה פה,

לאחר השלמת הליכי הטיעונים, החקירות והעדויות ביה"ד הורה על הגשת הסיכומים.

מכאן הדיון.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

נדון בשאלה ההלכתית שלפנינו לפי סדר העניינים הבא:

- א. אשה שזינתה ברשות בעלה, ואף הבעל היה נוכח בשעת מעשה הזנות: שיטת המהרי"ק (שורש קס"ח) ושיטת הרשב"א שנראה שחולק על המהרי"ק.
- ב. נראה למסקנה שאין מחלוקת.
- ג. תשובת ה"אגרות משה".
- ד. בנושא הכתובה, תשובת הציץ אליעזר (חלק ו' סי' מ"ב פרק ד').
- ה. פד"ר (כרך ח' עמ' 185) הרבניים הדיינים הרב נ. גולדשמידט, הרב מ. לופז, הרב מ. י. מילצקי זצ"ל.
- ו. שר"ת שמע שלמה [חלק ז' תשובות י' - י"ד להגאון הגדול הראשון לציון הרב שלמה עמאר שליט"א].
- ז. מסקנה - פסק דין.

א. שיטת המהרי"ק [שורש קס"ח]

הרמ"א בשולחן ערוך אבן העזר סימן קעח (סעיף ג') פסק להלכה את דעת המהרי"ק:

"אבל זינתה שסברה שמותר לזנות הוי כמזידה, ואסורה לבעלה (מהרי"ק שורש קס"ה).

וראה למהרי"ק שם שכתב בהמשך דבריו:

"לענ"ד נראה דאין לזה דין שוגגת להתירה לבעלה, כיון שהיא מתכוונת למעול מעל האישה ומזנה תחתיו, דהא לא כתיב "איש איש כי תשטה אשתו ומעלה מעל בה" דלשתמע דווקא במכוונת לאיסור, אלא "ומעלה בו מעל" כתיב.

ועי"ש שהביא ראייה שם מאסתר שנאסרה לבעלה מרדכי, כמו שכתוב במסכת מגילה דף ט"ו מהפסוק: "כאשר אבדתי אבדתי", כאשר אבדתי מבית אבא, אבדתי ממך, אעפ"י שאסתר לא עשתה שום איסור בדבר, ושרתה עליה רוח הקודש בבואה אל המלך, ועשתה מצוה גדולה, בכל זאת נאסרה על מרדכי בעלה.

גם הבית יוסף באבן העזר סי' קט"ו הביא את דברי המהרי"ק שאומרת מותר אסורה לבעלה, וכן המהרש"ל בספרו "ים של שלמה" ביבמות פרק ג' סי' י"ז הביא את דברי המהרי"ק להלכה.

והנה מצינו את שיטת הרשב"א ח"א סימן אלף קפ"ט, והביאו הרמ"א בשו"ע אה"ע סוף סימן י"ד:

"אבל אנסוה להנשא או שהורו לה ביה"ד בטעות ונשאת על פיהם הוי כאנוסה, ומותרת לבעלה הראשון".

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

וזה לשון הרשב"א בתשו':

"שאלת אשה שהייתה משודכת לראובן, וראובן זה סעד בבית חמיו... ולא רצה חמיו להושיבה עמהן עד שיתן לה טבעת... ונתרצו... לימים... ונשאת לשמעון, לימים בא ראובן והביא עדים, שנתן לה טבעת ושכפניהן היו הדברים...,

תשובה... ואם תאמר אנוסה היא שלא ידעה שתהא אסורה להינשא, הא ליתא דהוי ליה למידק, וכל שלא דייקא תצא מזה ומזה... ואם תאמר א"כ מיכל בת שאול איך הותרה לדוד? זה אינו דומה לזו, דהתם אנוסה גמורה הייתה, שאנוסה שאול והשיאה לפלטי, והיא על כרחא נבעלה, אי נמי התם טעות גמור של הוראה היא שהורו לה בביה"ד של שאול... אבל זה איזה אונס היה שתסמוך עליו להנשא, אם כן, כל הנשים שזינו נתיר ונאמר סבורה הייתה שאינה אסורה בכך, וזה דבר ברור..."

(וראה בתשובות רעק"א סי' כ"ו שכתב "שמשמע מהלשון דא"כ כל הנשים שזינו ונאמר דהייתה סבורה וכו', מלשון זה משמע דלא כמהרי"ק דאפילו דסבורה דמותר, מקרי מעל באשה).

והנה מצינו בבית שמואל בשולחן ערוך אבן העזר סי' ל"א ס"ק י':

"במהרי"ק כתב אפילו נשאת על פי הוראת חכם אסורה לזה ולזה, ולכאורה משמע דפליג על הרשב"א דכתב כל שנשאת על פי הוראת טעות ביה"ד מותרת לבעלה כמ"ש סוף סימן י"ז, ... מיהו דין זה של הרשב"א בל"ז אין מוכרח..."

לכאורה משמע מדברי הב"ש דפסק כשיטת המהרי"ק, שאם האשה אומרת מותר אסורה לזה ולזה,

ב. נראה למסקנה שאין מחלוקת

נראה למסקנה שאין מחלוקת בין רבותינו הראשונים.

ראה פד"ר (חלק ח' עמ' 188) לרבנים הדיינים י. גולדשמידט, מ. לופז, מ.י. מילצקי (הוב"ד להלן סעיף ה'), שכתבו שם שאין מחלוקת בין המהרי"ק לרשב"א:

"וכבר עמד על זה הגר"ח מוואלוז'ין בספר "חוט המשולש" סי' י"ג... וכתב וז"ל:

"וגם הרשב"א נראה דפליג אטעמא דהמהרי"ק, מדכתב כל הנשים שזינו נתיר, ואי ס"ל כסברת מהרי"ק מה זו ראייה מכל הנשים שזינו, דאפילו אם סברי שאין איסור בדבר, אפילו הכי אי אפשר להתירן, דהא מעלו מעל באנשיהן, מה שאין כן דסבורה שלא נתקדשה, דלמא באמת אנוסה היא, אלא ודאי דהרשב"א לא סבירא ליה טעמא דהמהרי"ק, אבל לדינא ודאי מודה למהרי"ק דזינתה תחת אישה באומרת מותר דאסורה מדאורייתא כמ"ש לעיל, וכן הביא הב"י בסימן קט"ו אחר שהביא דברי המהרי"ק כתב: "כך משמע מתשובת הרשב"א סימן אלף קמ"ט". נמצינו למדים ד' חילוקי דינים: דין א', אשה שזינתה ויודעת שזינתה שמזנה תחת אישה, אף סברה שאין איסור בדבר, אסורה מדאורייתא בין לרשב"א בין למהרי"ק, למר מטעמיה, ולמר מטעמיה כמ"ש לעיל."

וכן כתב בהמשך דבריו:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

"הנה בדין א' כבר כתבתי דהרשב"א והמהרי"ק שווין דמדאורייתא אסורה, ואין שום חלוק עליהם, וכן הרמ"א ז"ל ס' שע"ד הביא דברי המהרי"ק לדינא..."

המורם מדברי הרבניים הדיינים זצ"ל, שלפי פירושו של הגר"ח מוואלוז'ין אין מחלוקת בין הרשב"א למהרי"ק, ושניהם סוברים שאם האשה חושבת שמותר לה לזנות אסורה לבעל.

ג. תשובת ה"אגרות משה"

כתב האגרות משה (אבן העזר חלק ד' סי' מ"ד סעיף ו', עמ' צ"ד - צ"ה):

"אך יש מקום לעיין בעובדא בישא זו דאולי ליכא בזנות כזו מעילה בבעלה, מאחר שמה שזינתה היה זה כדי לעשות רצון בעלה, שלכא בזה טעם המהרי"ק שאיפסק כוותיה באבן העזר סימן קע"ח סעיף ג' ברמ"א דלא ידעה האיסור דזנות שמכל מקום אסורה לבעלה שהוא מטעם דמעלה בבעלה כדכתב בשורש קס"ז, ואף שודאי אשה שזינתה ברשות בעלה נאסרה על בעלה, דהא עצם הדין שאשה שזינתה אסורה לבעלה הוא מקרא ד"אחרי אשר הוטמאה" דנאמר בקרא בלאו דמחזיר גרושתו, דשם הוא מצד האיסור זנות דאסרה תורה... אבל כפי ששמעתי אמרה האשה שידעה שאסור לאשת איש לזנות עם אחר, אף שהיה זה לרצון הבעל, ואף שמפציר בה אסורה לעשות רצונו בזה, ואם כן הא יש לאוסרה מצד הקרא דאחרי אשר הוטמאה..."

המורם מדברי בעל "האגרות משה" זצ"ל, במקרה שאשה סבורה וחושבת שמותר לה לזנות עם אדם זר אחר, לדברי המהרי"ק והרשב"א, הרי היא אסורה לבעלה.

ולכן, לפי זה במקרה דידן, שהצדדים שיתפו פעולה ברצון כדי שהאשה תזנה עם גבר זר, לדברי האשה הבעל הוא יזם את המפגשים הללו, אולם לדברי הבעל הוא קבע את תאריך הפגישות אבל האשה "העלתה את הרעיון", לדברי שניהם הם מודים שאף הבעל היה נוכח במפגשים הללו שהאשה מקיימת יחסי אישות עם גבר זר, וכך נראה מעדותו של העד (אחד מהגברים הזרים שהיה במפגשים הללו) שהעיד בביה"ד, ונראה מדבריו שהצדדים שיתפו פעולה איתו ושניהם עשו את המעשה זנות בהסכמה.

ולכן נראה שזהו המקרה שכתב עליו בעל "האגרות משה" שאשה שזינתה ברצון עם הסכמה של בעלה זהו הדין של "אומרת מותר", ואם כך אסורים הצדדים זה לזו וחייבים להתגרש.

וכך נראה בספר "קובץ תשובות" להגאון הרב י. ש. אלישיב (חלק א' סי' קצ"ב), וכן בספר כלי חמדה (פרשת נשא דף י"ט ע"ב) בשם שו"ת חשב האפור שם, במקרה שהבעל מורה לאשה לזנות עם גבר זר, האשה נאסרה עליו.

ד. בנושא הכתובה, תשובת הציץ אליעזר (חלק ו' סי' מ"ב פרק ד' אות ג')

במקרה העומד לפנינו האשה תובעת את כתובתה בסך 360,000 ש"ח.

הנה מצינו בתשובת שו"ת "ציץ אליעזר" להגאון הרב אליעזר יהודה וולדנברג זצ"ל, חבר בית הדין הגדול, חלק ו' סימן מ"ב פרק ד':

"בכמה עובדות אחרות ישבתי על המדוכא על אודות אשה שזינתה ברצון ברשות בעלה... אם בכה"ג כשבא להוציאה דהרי בוודאי שנאסרה עליו, אם

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הפסידה גם את כתובתה, או דילמא דמכיון שהדבר בא גם באשמתו הוא, לא הפסידה בכך את כתובתה.

ומצאתי בספר שו"ת חיים ושלום להגר"ח פלאגי ז"ל בחלק ב' סימן פ"ד, שנשאל על כך במי שזינתה תחת בעלה וברשות בעלה, שהיה רשע ורע מעללים ומשכיר את אשתו, כדת מה לעשות בעניין גביית כתובתה, והשיב ז"ל:

"נראה לי כי הגם יש לקנוס לאשה מדין אשה שזינתה שאינה גובה עיקר כתובתה ותוספת, כמו כן יש לקנוס לבעל שהרשיע לגבות ממנו עיקר כתובתה ותוספת וליתנו לעניים, והראיה לכך ממה שכתב הרמב"ם בתשובה בספר פאר הדור סימן קי"ט באשה ששימשו נדה לבעלה והיא טוענת שבעלה הרשה אותה, וז"ל: "ולכן הדין בזה שאם יודה הבעל שהוא הרשה אותה, אז מחרימין אותו וקונסין אותו כשיעור כתובה ולא שתטול זאת הזונה המרשעת כתובתה, דלא עכברא גנב אלא תורא גנב..."

ולפענ"ד יש לי מקום עיון בדבריו אלה של החיים והשלום, וכידוע הרבה מגדולי הפוסקים סוברים בזה דלא כהרמב"ם וס"ל דמשמשתו נדה וכדומה מיתר האיסורים, והבעל ידע מזה ועבר על כך בזדון, דבכה"ג לא הפסידה כתובתה, כדמובא מדבריהם בפתחי תשובה סימן קט"ו ס"ק ג', והכי כותב ללמוד גם הב"ש שם ס"ק ז' מדברי הרמ"א שם בסעיף ג' שפוסק: "אבל הביאה עדים שגם הוא עובר על נדרים ושבועה וחרם לא אבדה כתובתה אף אם היא הייתה עוברת", ולומד מזה הב"ש דה"ה אם היא האכילתו דבר איסור והוא אוכל גם כן דבר איסור לא הפסידה כתובתה...

...

ואם כן לפי דברי החיים והשלום הנ"ל דתלי דינא דזינתה ברצון ברשות בעלה כדינא דמשמשתו נדה ברצון בעלה, צריך להיות איפכא הדין, דלכל הני פוסקים דלעיל דס"ל כוותיהו דלא ס"ל כהרמב"ם בההיא דמשמשתו נדה ברצון בעלה, וס"ל דבכה"ג צריך ליתן לה כתובתה, דגם בזינתה ברצון בעלה וברשותו, לא הפסידה כתובתה, והוא דבר תמוה ומוזר מאד לומר כן, ולפלא על הגר"ח פלאגי שלא הרגיש מזה.

ולפי עניות דעתי נראה דאין לדמות כלל הך דזינתה מרצון בעלה לההיא דמשמשתו נדה וכדומה, וברור הדבר דאפילו לכל הני פוסקים דסברי דבעברה על דת משה ויהודית ברשות וברצון בעלה לא הפסידה כתובתה, יודו מכל מקום דבכה"ג דזינתה ברצון ברשות בעלה דבודאי הפסידה אפילו הכי את כתובתה, משום דבשם, הרי לא נאסרה על ידי מעשיה על בעלה, דמעשיה אינם מהווים מעילה בבעלה, ואם רצה לקיימה יקיים, ואין כופין אותו להוציאה כדנפסק ברמב"ם בפרק כ"ד מהלכות אישות הלכה ט"ז ובשולחן ערוך בסימן קט"ו סעיף ד', וכן מסביר לנו המאירי בכתובות בבאור המשנה באלו יוצאות שלא בכתובה, העוברת על דת משה ויהודית, דבא ללמד בכל אלו שאף על פה שלא נאסרה עליו בכך הפסידה כתובתה, הא מכל מקום אינה אסורה עליו... וכל עיקר שמפסידה שם את כתובתה הוא מפני שמכשילה במעשיה את בעלה, והאימון ההדדי של אחדות חיי המשפחה מתערער על ידי כך... ומשום הכי היכא שהבעל ידע דמכשילתו והתרצה בכך, הו"ל אז הדבר כאילו היא עצמה עשתה דבר איסור ולא נחשב הדבר כהכשילתו, דהכשילתו האמור בכאן הוא כשרימה אותו שעל ידי זה ערערה אימונו בו, ומשום הכי שפיר לא הפסידה בכך את כתובתה, אבל מה שאין כן בזינתה תחת בעלה

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ברצון, דבכאן זה שמפסידה את כתובתה הוא לא משום שמכשילתו, אלא משום שבמעשיה נאסרה על בעלה, וכדמסביר לנו הרמב"ם בפרק כ"ד בהלכות אישות הלכה ו': "דמי שזינתה תחת בעלה אין לה כתובה, לא עיקר ולא תוספת ולא אחד מתנאי כתובה, שהרי מעשיה גרמו לה להאסר על בעלה", ואם כן מכיון דודאי פשוט הדבר שגם בזינתה ברצון ברשות בעלה נאסרת על בעלה, [עיי' מגילה דף ט"ו ע"א, ושו"ת מהרי"ק שורש קס"ח, והרמ"א אבן העזר סימן קע"ח סעיף ב' וב"ש סעיף קטן ד', ופתחי תשובה ס"ק ח', ושו"ת רע"א סימן ר"ו, והגהות חכמת שלמה שם, ובספרו האלף לך שלמה חלק אבן העזר סימן ל"ז, ושו"ת בנין ציון סימנים קנ"ד קנ"ה, ושו"ת יד אליעזר סימן ק"ט, וכן עיי' ביד המלך על הרמב"ם פרק כ"ד מאישות הלכה י"ט, ובשו"ת עיי' יצחק חלק אבן העזר ע' עי"ש ואכמ"ל].

והיא הרי במעשיה גרמה זאת, לכן הפסידה ממילא את כתובתה, ולא משנה כלל מה שעשתה זאת ברשות בעלה, והו"ל הדבר בגדר של זה נהנה ממעשה העבירה וזה מתחייב לא אמרינן, והיה לה לא לשמוע לו, דדברי הרב ודברי התלמיד מי שומעין, ואין שליח לדבר עבירה, באופן שיוצא שעצם האיסור שנאסרה על בעלה, בא כתוצאה ישירה ממעשיה היא באה, שהלכה וזינתה ברצון, וכלל היא בהך דינא דזינתה, דכל שמעשיה גרמו לה להאסר על בעלה אין לה כתובה.

וכדי ליישב את דברי החיים והשלום שלא יהיו מרפיסין איגרא, יש ליישב ולומר דגם הוא לא כוון בהביאו את דברי הרמב"ם בתשובה לעניין משמשתו נדה, כי אם לעניין זה שקונסין בזה גם את הבעל שהרשיע, לגבות ממנו עיקר ותוספת וליתנו לעניים, אבל לעניין שהאשה מפסידה את כתובתה, גם הגר"ח פלאגי' ז"ל מודה דלזה לא צריכין לשיטת הרמב"ם בהיא דמשמשתו נדה בהסכמתו, אלא אפילו לחולקים עליו כאן מודו דשפיר הפסידה מכל מקום את כתובתה וכנ"ל.

מוכח מדברי הגאון בעל הציץ אליעזר זצ"ל שאשה שזינתה ברצון והיה על כך הסכמת הבעל מפסידה את כתובתה, ואם כך גם במקרה דידן הרי האשה זינתה ובעל הסכים ואף קשר עם גבר זר לשם כך, נראה פשוט דהפסידה את כתובתה.

וכן הביא בספר שו"ת רבנו משולם איגרא (חלק אבן העזר סי' מ' אות ג') וכך כתב:

"... והוא דעת מהרי"ק הובא בסי' קע"ח ס"ג בהג"ה וז"ל: "אבל זינתה שסברה שמותר לזנות הוי כמזידה ואסורה לבעלה ישראל", ובודאי אין לה כתובה גם כן, אף דלא נזכר בהגהות רמ"א אלא דאסורה לבעלה, ובמקום אחר הארכתי להביא ראיות לדברי מהרי"ק."

וכך כתב שו"ת רבי עקיבא איגר (פסקים אבן העזר) סימן קי"ד עמ' רפ"ח:

"ואף דגם באומרת מותר אסורה לבעלה כדאיתא בשולחן ערוך (סי' קע"ח ס"ג בהג"ה) מכל מקום גם בזה אין לה כתובה... על כל פנים לו יהא דאין מאמינים לה את זאת ודנין באמת כך שהיתה אומרת מותר, מכל מקום הפסידה כתובתה."

וכך הביא בפתחי תשובה אבן העזר סי' קע"ח ס"ק ט'.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ה. פד"ר (כרך ח' עמ' 185) לרבנים הדיינים הרב י. גולדשמידט, הרב מ. לופז, הרב מ. י. מילצקי זצ"ל

והנה מצינו בפד"ר (כרך ח' עמ' 185), לרבניים הדיינים הגאונים הרב י. גולדשמידט, מ. לופז, מ. י. מילצקי זצ"ל, שהביאו שם את דברי הגר"ח מוואלוז'ין בספר "חוט המשולש" סי' י"ג, שכתב שם בסוף דבריו:

"הנה בדין א' כבר כתבתי דהרשב"א והמהרי"ק שווין דמדאורייתא אסורה, ואין שום חולק עליהם, וכן הרמ"א ז"ל סימן שע"ד הביא דברי המהרי"ק לדינא."

רואים אנו מדבריו יסוד חדש דגם בלי הטעם של "ומעלה בו מעל" יש לאסור מדאורייתא באומרת מותר,

...

ונראה לפרש בזה דהנה איתא במכות ז': תנו רבנן, בשגגה פרט למזיד, ומקשה בגמ', מזיד בר קטלה הוא. אמר רבא אימא פרט לאומר מותר. א"ל אביי אי אומר מותר, אנוס הוא. אמר ליה, שאני אומר האומר מותר קרוב למזיד הוא.

חזינן מסוגיא זו דאומר מותר הוי קרוב למזיד. ויותר מזה, כתוב בבבלייתא: בשגגה פרט למזיד. ורבא מפרש דהיינו אומר מותר וקורא לזה מזיד.

וכן הוא ברמב"ם פ"ו מה' רוצח ה"ד: ויש הורג בשגגה ותהיה השגגה קרובה לזדון והוא שיהיה בדבר כמו פשיעה.

ובתוך דבריו שמפרש כל אלו שנקראים קרוב למזיד והוי כמו פשיעה, כותב הר"מ שם בה"י: או שעלה על דעתו שמותר להרוג. ויותר מזה כתב הרמב"ם בפ"ה מה' רוצח ה"ג:

"וכן גר תושב שהרג את גר תושב או את העבד בשגגה גולה שנא' לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם."

ובה"ד שם כתב:

"וכן גר תושב את גר תושב מפני שעלה על דעתו שמותר להרגו, הרי זה קרוב למזיד ונהרג עליו הואיל ונתכוין להרגו."

חזינן מזה דאומר מותר הוי כמזיד ולא נקרא שגגה, אף על פי שלעניין קרבן הוי כשגגה...

וברמב"ם הלכות אישות פרק כ"ד הלכה י"ט איתא:

"האשה שזינתה תחת בעלה בשגגה או באונס, הרי זו מותרת לבעלה, שנאמר והיא לא נתפשה, הא נתפשה מותרת... ודין השוגגת ודין הנאנסת אחד הוא שהשגגה צד אונס הוא."

היוצא מדבריו דרק אונס או שגגה שצד אונס בו, הוי בכלל הדין של הא נתפשה שמותרת, מה שאין כן אומר מותר שכפי שבארנו לעיל לא נקרא שגגה, שהרי גר תושב נהרג באומר מותר אף על פי שבשגגה הוא גולה, והטעם הוא מפני שהוא קרוב למזיד וכמזיד הוא. וכפי שהרמב"ם בעצמו אומר דכל אומר מותר הוא כמו פשיעה, כמו שהבאנו לעיל, וכל פשיעה לא הוי שגגה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ולפי זה, יש לבאר כוונת " החוט המשולש" בדברי הב"י בתשובת הרשב"א, באומרת מותר אסורה לבעלה מדאורייתא, ולא מטעם " ומעלה בו מעל" אלא משום דלא הוי שגגה, ולא הוי בכלל "הא נתפסה מותרת".

וכן נראה מלשון החוט המשולש שבתוך דבריו שם אומר: "ותו דהא גם להרשב"א אומרת מותר לאו שוגגת היא לענין זה", לכן מדמה הרשב"א בנידון שהיה בשאלתו שסברה שמותרת להינשא, לאומרת מותרת בזנות. וכן מעידה לשונו ע"ז, דכתב בסוף דבריו: "כפי שהבאנו לעיל... אבל זה איזה אונס היה שתסמוך עליו להנשא, א"כ כל הנשים שזינו נתיר ונאמר סבורה היתה שאינה אסורה בכך", הרי ברורים דבריו שהיא אסורה מטעם דלא הוי אונס בכלל, וכל אומר מותר קרוב למזיד הוא, דהיה לו ללמוד ולא למד, וכן היה עליה לברר אם היא מותרת להינשא אחרי שהתקדשה."

ובסוף התשובה כתבו:

"והרמ"א שהביא להלכה דבאומרת מותר אסורה לבעלה, סמך לא רק על דברי המהרי"ק, אלא גם על דברי הרשב"א וכפי שמפורש בדבריו בדרכי משה סימן קט"ו שציין על דברי המהרי"ק שכך סובר הרשב"א בתשובותיו, ודיניהם שוים אף שחלוקים בטעמיהם, כפי שבררנו לעיל."

מוכח מדברי הרבנים הדיינים שאולי יש מחלוקת בין המהרי"ק והרשב"א בטעמי האיסור של "אומרת מותר", אבל לדינא סוברים גם הרשב"א וגם המהרי"ק שאשה שאומרת מותר לה לזנות אסורה לבעלה.

בסיכום הדברים המקרה המונח לפני ביה"ד הוא מקרה שהצדדים מודים שהאשה זינתה עם גבר זר כשהאיש הוא יוזם את ההתקשרות עם הגבר הזר, רק האיש טוען שהאשה ביקשה ממנו לקבוע ולעשות את המפגשים הללו, והאשה הכחישה וטענה שהיא עשתה את המעשה הזה על כורחה, וכן בדיון בתאריך 14/6/21 (שורה 101 לפרוטוקול) אומרת האשה:

"האשה: שהוא אמר אם את לא באה, הוא הציב בפני עובדה, אמרתי שהייתי בסוג של שזה בסדר שהיום אני מבכה על זה, אז בשביל להתגבר על הבושה הזו, אז הצבתי איזה מסכה שזה בסדר ואני זורמת אתך..."

נראה מדברי האשה שידעה שהמפגש הזה הוא "בושה"..." והיום "מבכה על זה", דהיינו האשה הייתה מודעת שהיא עושה מעשה אסור שהוא "בושה" וכן "מבכה על זה",

וכן במועד הדיון בתאריך 23/5/22 (שורה 145 לפרוטוקול) אומרת האשה:

"האשה: הוא לא כפה את עצמו וזה היה בהסכמה, אבל תחת איזה שהוא ניתוק שעשיתי עם עצמי... שום דבר שם לא היה לא בהסכמה, גם כשהגענו הייתי באיזה דמות של משחק, ושתייתי ועישנתי, ומעורפלת..."

הרי האשה אומרת שהמעשים הללו היו בהסכמה אבל "תחת איזה שהוא ניתוק..." וכן בהמשך "שום דבר שם לא היה לא בהסכמה...", מוכח מדבריה שמעשיה היו בהסכמה ואף אחד לא כפה את עצמו...

מעדותו של הגבר הזר (העד) שהופיע בפני ביה"ד, שהוא זה שהשתתף במעשה הזנות, מוכח שגם האיש וגם האשה היו מודעים למעשיהם, וכן ביה"ד התרשם שהצדדים עשו את מעשה הזנות בהסכמה וברצון מלא, רק יש מחלוקת בין הצדדים מי היה הגורם שיזם ויצר את הרעיון של מפגש שלהם עם גבר זר לצורך קיום יחסי אישות, לביה"ד לא נראה שמישהו הגיע למפגשים הללו בעל

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

כרחו, או לחילופין שמישהו מהצדדים לא היה מודע בדעה צלולה במעשים שנעשו במפגשים הללו עם הגבר הזר.

יש לציין שהיו שני מפגשים של הצדדים עם הגבר הזר במעשה הזנות, כשבין מפגש למפגש של הצדדים עם הגבר הזר ישנה שהות זמן של שנה בקירוב, ואם כך הם פני הדברים, אפילו אם נניח שבמפגש הראשון האשה לא הבינה לאן פניה מועדות ומה הולך להתרחש במפגש שלה ושל בעלה ושל הגבר הזר, אבל במפגש השני לאחר שנה בקירוב של הצדדים עם הגבר הזר (אותו גבר זר מהמפגש הראשון), יש להניח שהאשה ידעה מה אמור להתרחש בין הצדדים לגבר הזר, וזהו המקרה של אשה שזינתה ברצון ובידיעת בעלה שגם היה נוכח במפגש הזה.

ו. שו"ת שמע שלמה (חלק ז' תשובות י"ד להראשון לציון, הגאון הרב שלמה עמאר שליט"א)

והנה מרן הגאון הרב הראשון לציון שלמה עמאר שליט"א, בספרו שו"ת שמע שלמה (חלק ז' תשובות י"ד - י"ז), הביא את דבריהם של הדיינים הגאונים הגאון הרב חגי איזרר זצ"ל ויבדל לחיים טובים הרב אברהם שרמן שליט"א, שפסקו שם לקבל את הערעור ולחייב את הבעל בכתובה למרות מעשי כיעור, באדם שהנהגת הבעל בביתו היתה דומה לשל העוברת על דת, ואינו יכול לתבוע גירושין שהרי עבורו אינה אשה רעה, כי התנהגותו דומה לשלה (שם סי' ט'): "לפי זה י"ל שאם הבעל הנהיג בביתו חכרות וידידות עם זוג נוסף, והדיבור בין אשתו לחברו היו מתאימים להנהגת הבית, הרי יש אשמה בהנהגתו החופשית שזה גרם לה שתעשה דברי כיעור..." ולפיכך, גם שעשתה כיעור אין להפסידה כתובה,

וכתב על זה הגאון הראשון לציון הרב ש. עמאר שליט"א:

"...אינו דומה כלל בדבר מכוער המעשה מראה שעברה עבירה רק אין עדות ברורה על הזנות... ואין זה שייך כלל להנהגת הבעל, שגם אם הרשיע וסירך דרכיו אין זה מקל מאומה בה אם תעשה כן..."

...

וע"כ כל אשר כתב ממעשי הבעל ושהנהיג בביתו אין בו לפטור את האשה, דבמעשה כיעור מפסדת כתובה משום דהמעשה מראה שהיה זנות וכנ"ל, ובזנות גם הרב הכותב נר"ו מודה דלא מועיל ולא מציל מה שהוא עשה והנהיג."

והנה גם הגאון הרב חגי איזרר זצ"ל כתב בהמשך דבריו (שם סי' ט):

"ואע"פ שאם הייתה הוכחה שהאשה קיימה יחסי אישות ממש, הרי ברור שגם אם הבעל גרם לכך, מ"מ היא הפסידה כתובתה, אבל בהפסד כתובה על סמך כיעור, שהוא דבר השנוי במחלוקת, י"ל שגם הפוסקים שהיא מפסידה כתובה, יודו שאם הבעל גרם לכך, אין האשה מפסידה."

המורם מדברים אלו שהמחלוקת בין הרבניים הדיינים הנ"ל היא במעשה כיעור שהבעל היה נוהג כך בביתו, האם האשה הפסידה את כתובתה או לאו, אבל כולי עלמא לא פליגי שאם האשה זינתה מרצונה בהסכמת הבעל, בוודאי שנאסרה על בעלה והפסידה כתובתה, ואם כך גם במקרה המונח לפנינו, הרי ברור והצדדים מודים שהאשה זינתה עם גבר זר והדבר היה בהסכמתו של הבעל, רק יש מחלוקת מי הציע או יזם את הרעיון הרע הזה, בוודאי שנאסרה על בעלה והפסידה את כתובתה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

מסקנה

- א. הצדדים חייבים להתגרש זה מזו.
- ב. יש לקבוע מועד לסידור גט.
- ג. האשה הפסידה את עיקר הכתובה ותוספת כתובה.
- ד. אין האשה זכאית לפיצויים.

הרב יאיר לרנר - דיין

ברצוננו להוסיף מספר נקודות, כחזוק לדברים המקיפים והיסודיים שנכתבו לעיל.
הצדדים חיו בחדרים נפרדים בשנת 2014 והחל משנת 2015 הם גרים בנפרד. (האשה טענה שבשנת 2018 הם חזרו לגור יחד מספר שבועות).

לבעל זוגיות חדשה עם שני ילדים מבת זוגו החדשה. הבעל אמר (בדיון מיום 24/2/2021) שזוגיות זו החלה לפני בסביבות 5 שנים.

הבעל הודה בדיון הנ"ל, שלפני בת זוגו הנוכחית, היה לו קשר עם נשים אחרות. (החל מלפני בסביבות 5-6 שנים).

האשה אמרה מפורשות שאין היא רוצה בשלום בית.

מדובר בנתק של כשמונה שנים, כאשר לבעל זוגיות חדשה עם ילדים וגם האשה לא רוצה שלום בית.

זה לכשעצמו מחייב את גירושי הצדדים. אולם אין בכך לכשעצמו סיבה להפסיד לאשה את כתובתה.

אלא שהאשה הפסידה את כתובתה (ותוספת כתובתה), משום שהיא הודתה שהיא קיימה שלוש פעמים יחסי אישות עם גברים זרים במהלך חיי הנישואין.

בדיון מיום 21/6/2021 הודתה האשה במפגשים משולשים של האשה, הבעל וגבר נוסף, ובקיום יחסים של האשה עם הגבר נוסף באותו מפגש. לדברי האשה, זה היה פעמיים עם גבר זר אחד, ואח"כ פעם אחת עם גבר זר שני.

טענות האשה שזה היה מעין אונס וכפיה שיזם הבעל, אין להם מקום וכפי שהובהר לעיל באריכות.

גם אלמלא קיום יחסי אישות עם שני הגברים שבהם האשה הודתה, יש גם את אותו ידיד קרוב מהקיבוץ שהאשה הודתה שהיא מתנשקת עמו וישנה אצלו.

יתרה מכך, כשהאשה נחקרה ולאחר שאלות נוספות, האשה לא שללה בנחרצות את ההגדרה שיש לה כיום בן זוג.

בדיון מיום 24/2/2021 הכחישה האשה שיש לה בשנה האחרונה בן זוג מקיבוץ פלוני. האשה אמרה שמדובר במכר תלמיד ולא בקשר רומנטי. אחרי שמראים לה תמונות, היא מודה בנשיקה

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

שביטאה קשרי ידידות עמוקים. לאחר שאלות נוספות, הודתה האשה שהיא אף ישנה אצלו בלילות בשנת 2021 ואינה זוכרת כמה לילות.

בדיון מיום 14/6/2021 האשה נשאלת האם הוא בן זוג שלה.

ועל כך עונה האשה (שורות 132-133 לפרוטוקול):

ב"כ הבעל: והוא לא בן הזוג שלך?

האשה: לא יודעת איך את רוצה להגדיר את זה בן אדם שקרוב אלי.

בשלב זה, כבר אין הכחשה חד משמעית של האשה שאין לה בן זוג. זה נראה יותר כהתפתלות של האשה בתשובתה.

האשה מתפתלת בתשובותיה. האשה ניסתה בהתחלה להכחיש ולומר שאין לה קשר רומנטי. אך לאחר שאלות בחקירה, היא לאט לאט מודה בנתונים נוספים שקשה לה להכחיש. בתחילה היא מודה בנשיקות, אח"כ היא גם מודה בלינות משותפות (אך לא זוכרת כמה לילות). היא מנסה להמעיט במשמעות לינתה עם הגבר בקיבוץ כשאומרת שהיא ישנה גם אצל אחרים ובגלל שעות עבודתה המאוחרות, אך היא מודה שעם אותו גבר בקיבוץ יש לה קשרי ידידות עמוקים. כשקשרי הידידות העמוקים מצטרפים לכך שהם גם ישנים יחד, הדבר אומר דרשני. אח"כ האשה כבר לא שוללת באופן נחרץ את הטענה שיש לה בן זוג.

הקשר של האשה עם הגבר מהקיבוץ, הוא לכשעצמו סיבה לשלול את כתובתה, גם ללא הודאותיה על קיום יחסי אישות שלש פעמים (עם שני גברים זרים בנוכחות הבעל).

ב"כ האשה טוען שגם לגירסת הבעל (המוכחשת ע"י האשה), שיש לאשה כיום בן זוג, מאחר והאשה כבר נאסרה על האיש בעבר, היא לא תפסיד את הכתובה, בגלל קשר (המוכחש), עם בן זוג נוכחי.

טענה מעין זו נדונה בפוסקים לגבי ההלכה שאסורה לכוועל, האם זה קיים גם בכוועל שני. ידועים דברי הירושלמי לגבי שוגג ומזידה, וידועים דברי המהר"א ששון, המל"מ ודברי רבים מהפוסקים בעניין כוועל שני. גם מי שיסבור שבכה"ג ליתא לאיסור כוועל שני, ודאי שהיא אסורה לבעל ושהפסידה כתובתה. והעיקר להלכה בפוסקים, שגם נאסרת לכוועל שני ואכמ"ל. (כמקרה דנן מדובר על כוועל/נטען שלישי, כאשר הכוועל הראשון הופיע בפנינו והודה שבעל. האשה הודתה שהיה כוועל שני, הוא לא הופיע בפנינו ואין לנו את פרטיו).

אך כל האמור להפסידה כתובתה בגלל הגבר מהקיבוץ, הוא רק לרווחא דמילתא. האשה הפסידה כתובתה כבר במפגשים המשולשים עם הבעל והגברים הזרים וכפי שפורט בהרחבה לעיל.

המסקנה היא ברורה. האשה אינה זכאית לא לכתובה, לא לתוספת כתובה, לא למזונות אשה ולא לפיצוי כספי.

מאחר והאשה קיימה יחסי אישות עם גברים זרים בחיי הנישואין, הצדדים חייבים להתגרש. לכן יש לקבל את תביעת הבעל לחייב את האשה להתגרש.

כמו כן, הצדדים אסורים זה לזה, האשה אסורה לכוועל הראשון שהעיד בביה"ד. אם תרצה האשה להינשא לגבר מהקיבוץ, הדבר צריך בירור בביה"ד.

כהערת אגב נציין, כי גם אם האשה הייתה זכאית לכתובה, היה מקום לבחון אם היא לא מקבלת כספים באיזון המשאבים ובתביעות הרכושיות, שנחשבים ככספים על חשבון הכתובה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

(כיום רבים מכנים זאת בביטוי: "אין כפל מבצעים"). [הליכי הרכוש נידונים בבימ"ש לענייני משפחה, ולפי הערכות הצדדים הם לא יסתיימו בקרוב.]

זוהי רק הערת אגב. כאמור לעיל, האשה אינה זכאית לכתובה.

[הערה בשולי הדברים:

להלן התייחסות לטענת האשה שהוזכרה פעמים רבות במהלך ההליכים ובסיכומים.

האשה טוענת, שהבעל יזם וגרר אותה למפגשים המשולשים, שבהם היא קיימה בנוכחות הבעל יחסי אישות עם גברים זרים. וטוענת האשה, הבעל הוא החוטא וכיצד ייעשה חוטא נשכר. כיצד יתכן שהבעל שהוא האשם, ייפטר מתשלום כתובה ופיצוי לאשה. כיצד הבעל יקבל גט ללא מתן פיצוי וכתובה לאשה.

במענה לטענה זו יש להדגיש, כי בדיני שמים של בי"ד של מעלה, נבחנים כל המרכיבים של הנידון, לרבות הטענה שלא יצא חוטא נשכר. [בדיני שמים אף נבחנים מרכיבים הקשורים לסביבתו. כגון, כשחוטא נענש, או כשנשקלת בשמים גזירה על אדם, מתחשבים גם בסבל של משפחתו.]

ביה"ד דנן, אינו בי"ד של מעלה אלא בי"ד של מטה שאינו דן לפי חשבונות שמים. ביה"ד דנן דן לפי הגמרא, השו"ע והפוסקים.

המסקנה הברורה לפי הגמרא, השו"ע והפוסקים, היא כפי שפורט בהרחבה לעיל וזוהי הכרעתנו.

הרב ירון נבון – דיין.

הרב יהודה שחור – אב"ד

פסק הדין

לאור כל האמור לעיל פוסק ביה"ד:

- א. הצדדים חייבים להתגרש. לכן יש לקבל את תביעת הבעל לחייב את האשה להתגרש.
- ב. אם האשה תסרב להתגרש, בזכות הבעל להגיש תביעה למתן צווי הגבלה לאשה.
- ג. הבעל והאשה אסורים זל"ז.
- ד. האשה והבועל אסורים זל"ז.
- ה. אם תרצה האשה להינשא לנטען מקיבוץ..., הדבר יצריך בירור בביה"ד.
- ו. האשה אינה זכאית לא לכתובה, לא לתוספת כתובה, לא למזונות אשה ולא לפיצוי כספי.
- ז. המזכירות תזמין את הצדדים לסידור גט.

ניתן לפרסם פסק דין זה לאחר השמטת השמות והפרטים המזהים.

ניתן ביום י"א בשבט התשפ"ג (02/02/2023).

הרב ירון נבון

הרב יאיר לרנר

הרב יהודה שחור - אב"ד

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה